Ч. 248 Пятниця 6 (18) падолиста 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

за цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Бурливе засїданє в палатї послів. — Справа Драйфуса в новім осьвітленю. — Ішпаньско-американьска справа).

Вчерашнє засїданє палати послів було так бурливе, що нагадало засїданя торічної сесиї. Бурливі сцени настали именно підчас голосованя над внесенєм в справі поставленя в стан обжалованя бувшого президента мінїстрів ґр. Каз. Баденїґо. Річ була така: Підчас дебати над справою поставленя в стан обжалованя ґр. Баденїґо, именно підчас бесїди пос. Менґера показало ся, що в палатї єсть хвилево більше членів з опозициї як з правительственної правицї. Лївиця отже хотїла використати ту ситуацию і поручила своїм членам, котрі були ще записані до голосу, щоби они дали ся викреснути; розходило ся очевидно о то, щоби прискорити голосованє. По бесїдї Менґера віцепрезидент палати Ферянчич заявив, що перериває дебату і заряджує дальшу дебату над пильними внесенями в справі помочи державної для потерпївших від нещасть елементарних. Се очевидно було лївици дуже не на руку і она підняла страшенний крик та зажадала, щоби президия спитала палату, чи она хоче такої зміни, чи годить ся на таке поступованє. Президент зарядив тогди голосованє. В сали не було майже всїх членів католицкої партиї людової, бо як-раз відбувало ся засїданє сего клюбу. Присутні в палатї кілька членів нїмецкої партиї клерикальної, приклонники Стояловского і Італїянцї голосують з лївицею; опозиция має більшість. Але як-раз підчас обчислюваня голосів входять до салї члени католицкої партиї людової і настає страшенний крик. З лївицї кричать: Замкнути двері! То крутарство, обманьство! — Пос. Іро (прихильник Шенерера) верещить: Вже було обчислене! Тепер числять ще раз! Манїв! То обманьство! — Пос. Праде (до партиї католицкої): Назвіть себе межинародним товариством торговельним! — Серед таких і тим подібних криків подає віцепрезидент до відомости палатї, що єго внесенє, щоби розправу перервати принято 154 голосами против 152. В палатї настають знову страшенні крики. Коли по якімсь часї настав в палатї спокій, пос. **Функе** заявив, що голосованє було неважне і запротестував против него. Віцепрезидент **Ферянчич** заявив, що не розходить ся о так дуже важну річ, уважає голосованє за залагоджене і приступає до розправи над пильними внесенями. Опісля по промовах ще кількох послів (пос. Кайзер домагав ся нового голосованя) залагодила палата кілька пильних внесень, котрі передано комісиї буджетовій і на тім закінчено засїданє, а слїдуюче назначено на нинї.

Звістний ґр. Каселля, котрий вже давнїйше обіцював підняти єи поставити доказ невинности Драйфуса, виступив з новими ревеляциями, котрі, коли би були дїйстно правдиві, поставили би справу Драйфуса в зовсїм новім осьвітленю. Ото з Неаполя доносять до Daily News, що бувший нїмецкий аташе в Парижи, полк. Шварцкоппен мав сказати Каселлї'му, що то як-раз Естергази, Ґанрі і Паті де Клям доставляли єму тайних інформаций о французских справах войскових, але послїдні документи, які они єму доставили, були фальшиві, бо в тім часї вступив до ґен. штабу капітан Драйфус і завів строгу контролю над ними, а то не давало їм можности зраджувати тайни. Звідси пішла злість тих людий на Драйфуса. Коли внесено жалобу на Драйфуса, Шварцкоппен вже знав, що послїдні доставлені єму тайні акти були фальшиві. За доставлюванє тайних документів Естергази, Ґанрі і Паті де Клям діставали гроші, котрими, як здає ся, дїлили ся з другими официрами. Дальше каже ґр. Каселля, що італїяньский аташе войсковий в Парижи полк. Панїццарді завіряв єго з цїлою рішучостию, що ґен. Пелїє ще на довгий час перед процесом Золї знав, що лист, о котрім говорив в процесї, був сфальшований Ґанрім. Дальше заявив Панїццарді, що картка пневматичної почти, т. з. petit bleu, о сфальшованє котрої обжаловують тепер полк. Пікарта, єсть автентична. Ту картку написав полковн. Шварцкоппен в присутности Панїццарді'го і она була призначена для Естергазого.

З Вашинґтону доносять, що Сполучені Держави хотять заплатити Ішпанії готівку на рахунок Филипин, але з властителями ішпаньских листів довжних не хотять мати нїякого дїла. — В департаментї военнім настав в послїдних днях великий рух, роблять ся приготовленя войскові до служби в краях горячих. Десять полків правильного войска дістало приказ приготовити ся до служби в горячих краях.

Новинки.

Львів дня 17-го падолиста 1898.

— **В справі цїсарского ювилею.** Президия намістництва повідомила Епископів, що з причини смерти цїсаревої Єлисавети Цїсар розпорядив,

---

1)

Конець дому Юшер.

(З англійского — Едґара Алляна По).

Одного понурого осїнного дня їхав я вже від вчасного рана околицею, що мала в собі щось дивно сумного. У воздусї зависло сумовите мовчанє, а хмари звішували ся тяжко та здавалось пригнїтали аж до самої землї. Вкінци, коли вже почали сїріти тїни вечера, побачив я перед собою родову оселю Юшерів. Не знаю, як то стало ся, але на перший погляд на ті мури, заволоділа моєю душею прикра, понура сумовитість. Кажу прикра, бо еї цїлком не лагодив той поетичний, отже майже приємний настрій, з яким звичайно приймає людска душа навіть найбільше дикі образи знищеня і грози, які нам подає природа. Я приглядав ся лежачому передомною образови: будинкови в простім, сїльскім окруженю, зимним мурам, вікнам споглядаючим мертво, як пусті ями очні, розкиненим рідко купкам ситнику і зістарілим деревам, котрих пнї декуди білаво полискували — я дивив ся па то з чувством пайбільшого пригнобленя, котрого не можу так добре порівнати з нїяким иншим настроєм па тїй земли як з прикрим вражінєм по витверезеню з опіюмового одуру, з тим розпучливим поворотом в тверезий сьвіт щоденного житя, з тим страшним роздертєм ясної заслони.

На всїм передомною лежав холод, пригноблене, знищене жизненних сил — словом пустка гадок, що не дасть ся оповісти, котрої нїякий вибух уяви не зміняв в величавий образ. Від чого то могло дїяти ся? Я задержав мого коня, аби над тим погадати.

Так — що то було, що коли я споглядав на родову оселю Юшерів, обгорнуло мене з такою роздразнюючою силою? Була то для мене тайна неможлива до розвязаня, а цїлком не удавалось менї, коли я над тим роздумував, відогнати від себе понурих мрій уяви, які заповняли мою душу. Вкінци був я спонуканий вдоволити ся недостаточним внесенєм, що певне цїлком звичайні предмети природи в деяких полученях набирають силу робити таке дивне вражінє на нас, хоч ми не здаємо собі з того справи, бо та сила повстає як раз лиш під тим услівєм, котре не лежить в нашій сьвідомости. Я гадав над тим, що може бути проста зміна в укладї подробиць, які творять образ, отже поодиноких мотивів красвиду вистає, аби злагодити силу понурого вражіня або навіть цїлком єго знищити.

Під впливом того пересьвідченя звернув я мого коня до стрімко спадаючого берега непривітного ставу, що полискуючи своєю поверхнею, окружав загадочним спокоєм цїлого будинку. Я похилив ся через шию коня і ще з більшим страхом побачив я в глубинї відвернений образ полового шувару, крісlатих пнїв дерев і вікон мертво поглядаючих як пусті ями очні.

А однако постановив я в тім непевнім сумнїм домі пережити кілька тижднїв.

Єго властитель був за моїх хлопячих лїт одним з веселих товаришів, але від часу, як ми послїдний раз бачили ся, минуло богато лїт. Однако недавно дійшов до мене в закутку далекої сторони лист, писаний єго рукою, на котрий домагав ся в свій пристрастно упертий спосіб не иншої відповіди, як личної. З почерку письма знати було нервове роздразненє, а єго автор доносив о тяжких тїлесних муках, о душевнім розстрою, який єго мучив і о щирій охотї бачити мене, свого найлїпшого, а навіть одинокого приятеля, о надії, що моє розвеселююче товариство принесе єму пільгу. Настрій і спосіб, в яких він ті і инші річи виповідав, виразно пробиваюча ся з єго просьби потреба серця, не позволили менї опирати ся і так я безпроволочно приймив запросини, котрі видались менї досить дивними.

Хоч в хлопячім вїцї, були ми собі сердечними товаришами, то все таки о відносинах мого приятеля знав я дуже мало. О тім не любив він говорити. Від людий чув я, що єго родина, одна з найстарших, була знана від непамятних часів з чутливого настрою, і та прикмета в кількох столїтях уявила ся в неоднім дїлї штуки. В послїдних лїтах обявляла ся не лише такою великодушною добродїйностию, але й пристрастним любительством му-

щоби в нагоди 50-літного ювілею проектовані торжества двірскі занехано і всї инші намірені офіциальні торжества у Відни, в містах головних і по краях мають занехати ся. Однак не противилось би воли Цїсаря, як би у всїх місцевостях, де е урядові осїдки властий державних, відбули ся дня 2 грудня торжественні богослуженя. О тім Ординарияти повідомили духовеньство.

— **Ц. к. Намістництво** надїлило презентою на греко-кат. парохію Дмитрів цїсарского надания о. Льва Авдиковского, дотеперішного греко-кат. пароха в Кунашеві.

— **З львівскої аепархії.** Пресенту на Рівню одержав о. Теоф. Нижанковский, дотеперішний парох в Сїдлисках. — Сотрудництва одержали оо.: Йос. Коменда з Страдча в Залізцях нових, Мих. Горчиньский з Нараева в Болотни, Йос. Яросевич з Залозець нових в Дернові і Савин Дурбак з Вербова в Страдчи.

— **Вечерок в честь Котляревского** музикально-декляматорский з представленем театральним уряджуе товариство руских реміснийків „Зоря“ у Львові в недїлю 20-го н. ст. падолиста в сали „Почтового Клюбу“ (готель Жоржа). Перший раз виступить на тім вечерку хор товариства „Зоря“, а артисти руско-народного театру відограють мельодраму Котляревского „Москаль чарівник“, Початок о годинї 7-ій вечером. — Білетів на сей вечерок можна буде завчасу дістати: в Рускій Бесїдї, Народнїй Торговли, Книгарни Ставропигійскій і в Зорі (8—9 вечером).

— **Товариство будови руско-народного театру** імени Івана Котляревского у Львові засновало ся на основі рескрипту ц. к. Мінїстерства справ внутрішних з дня 9-го марта 1898 ч. 6600. Комітет основателїв товариства уконституовав ся, вибираючи на голову п. Ілька Яремкевича, а на скарбника і секретаря п. Василя Мороза. Місячна вкладка членьска виносить 20 гелерів. вписового нема. До сего часу вписано до товариства 64 членів. Вписувати ся в члени можна у голови комітету основателїв у Львові, улиця Личаківска ч. 22 I. поверх, двері ч. 7, щоденно від години 4 до 6 вечером. Загальні збори товариства відбудуть ся 4-го грудня с. р., котрі оповістять ся осібною відозвою.

— **З „Основи“**, товариства слухачів політехніки: Видїл „Основи“, вибраний на загальнім зборі дня 13-го с. м., уконституовав ся в такий спосіб: Головою вибраний Теофіль Мелень, заступником голови Юрий Тебілевич, писарем Павло Волосенка. скарбником Ярослав Стефанович, бібліотекарем Зенон Витошиньский, видїловими: Іван Король, Франц Осип Тузяк і Андрій Каміньский, заступниками видїлових: Стефан Турин і Андрій Лушпиньский; до комісиї контрольної: Волод. Безковайний, Роман Ганинчак і Ярослав Білиньский.

— **Учительство в Галичинї.** Після урядових виказів зголосило ся до учительского іспиту в цїлій Галичинї в року 1898: 1) до шкіл народних звичайних: 237 мужчин, 304 женщин, разом 541, з тих зложили іспит з добрим успіхом: 210 мужчин, 280 женщин — разом 470; — 2) до шкіл народних видїлових: 76 мужчин, 86 женщин — разом 162, з тих зложило іспит: 67 мужчин, 82 женщин — разом 149. — Взагалї отже прибуло краеви укваліфікованих учительских сил: 277 мужчин, 362 женщин — разом 639. Сили ті вже передтим були провізорично в учительскій службі, тому повисша цифра не означуе помноженя нових сил. Приріст в учительстві становлять ті, що покінчили учительскі семинарии і віддали ся службі учительскій. В сім роцї зложило в цїлій Галичинї іспит зрілости 284 мужчин і 335 женщин — разом 619 і та цифра становить властивий приріст учительских сил. — На біжучий рік шкільний записало ся у всїх учительских семинариях в краю 1720 учеників, т. зн. о 50 більше як минувшого року і 679 учениць т. зн. о 14 більше. як в р. 1897/8 — разом 2396 нових кандидатів до учительского заводу.

— **Нові зелїзницї в Галичинї**. Ц. к. Дирекция зелїзниць державних оповіщуе: Дня 15. падолиста с. р. передае ся до прилюдного ужитку слїдуючі зелїзницї льокальні: 1) *Біла чортківска-Залїщики* зі стациями: Ягольниця, Тлусте, Ворволинцї, Торске, Звиняч-Жежава і перестанком Рожанівка. — 2) *Вигнанка-Скала* зі стацями: Шманьківчики, Озеряни-Пилатківцї, Тересин і Скала всхідно-галицких зелїзниць льокальних і зі стациями: Біла чортківска і Вигнанка на шляху Станиславів-Гусятин ц. к. австр. зелїзниць державних. — 3) Частковий шлях *Тересин-Борщів* зелїзницї Тересин-Іване пусте, зі стацием Борщів. — Всї вище наведені стациї отворено для руху загального, а перестанок Рожанівку тілько для руху особового. обмеженого пакункового і для наборів цїловозових.

— **Нові банкноти** австрийскі — як доносять Nar. Llst. — будуть ясно-рожевої барви. Рисунок і виконане поручено знаменитим артистам. Написи з означенем вартости будуть уміщені в долинї в малих простокутниках у всїх краевих язиках в тім порядку, що насамперед буде напись ческа а відтак инші написи а під конець напись руска і сербска.

— **Третий раз зародили** в сїм роцї малини в деяких околицях Австриї долїшної завдяки небувалій в тій порі теплотї, яка там в послїдних тиждиях панувала.

— **Засуджено на смерть** рекрута Йогана Рота в Дебречинї за то, що грозив своему капралеви убитєм.

— **Арештоване Коритовского.** В Будапештї арештовано вчера Коритовского, котрий, як вже звістно, утїк був з вязницї в Станїславові, при помочи доньки надзирателя тамошного кріміналу і своїх товаришів. Коритовский замешкав в однім з тамошних готелїв під фальшивим іменем. Там пізнав его аґент полїцийний і арештував, а зараз відвів на полїцию, де его на разї не замкнено до арешту, лиш задержано на полїциї, доки аж не наспів зі Станїславова відповідь на телеґрафічне запитане, що з ним зробити.

— **Без догляду.** В Кривчичах лучив ся в недїлю сумний випадок. Родичі лишили без опіки свою семилїтну дочку Марию. З необачности запалила Мария на собі від оливної лямпки одїж. В тій самій хвили надійшли родичі і почали дитину ратувати, але надармо. Дївчина страшно попарила ся і коли еї несено до львівского шпиталя, померла.

— **Огнї.** В Перховій, бучацкого повіта, погоріли дня 13 с. м. два господарі; одному згоріла хата, другому обійсте з припасами збіжа. Добре, що не було вітру, то огонь дав ся легко обмежити. Шкода не була обезпечена. Причина огню незнана, але імовірно завинили малі дїти полишені без надзору.

— **Братоубийник.** Львівска полїция увязнила в однім тутешнім готели і відставила до карного суду Кирила Кулешу, війта громади Пила, жовківского повіта, котрий признав ся, що в понедїлок дня 14 с. м., посваривши ся з своїм рідним братом Артимом Кулешою, з котрим вів спір о ґрунт і господарство, застрілив его з револьвера і утїк з дому. Братоубийник зізнав, що хотїв сам добровільно ставити ся в львівскім судї карнім.

— **Здоровий жолудок**. Перед кількома днями пописував ся в операцийній сали проф. Вайнлехнера у віденьскім шпитали француский „артист“ Клїко. В присутности кільканайцятьох медиків проликнув насамперед тяжку шаблю, відтак впровадив собі до жолудка ще кілька инших шабель, так глубоко, що лиш ручка кождої виставала з уст. Вкінци виймив свій годинник і також впустив его

зики. Але було то радше розвязуване тяжких теоретичних задач, як замилуване в яснїй і легко зрозумілій красотї еї. Також довідавсь я, що з головного пня роду Юшерів, що все був дуже поважаний, нїколи не відділила ся якась тревала лїния бічна. Иншими словами, цїла родина виводила свое походжене в прямій лїниї і так було все з малими переминаючими виїмками. Коли я запустив ся в роздумуваня над фактом, що побіч цїлком безпосередного наслїдства маетку, виступало цїлковите наслїдство духове і коли відтак розбирав вплив, який взаїмно мали на себе за цїлі столїтя ті дві річи, то видавалось менї, що як раз в тім браку бічної лїниї — отже й в незмінимім з вітця на сина наслїджуваню характеру і назвиска, треба глядати причину, длячого обі ті річи так сплетені з собою, що первістно лиш з наслїдством звязаний титул змінив ся в особливу і двозначну назву: „Дім Юшер“, назву, котра у селян, що еї уживали, означувала відразу і родину Юшерів і їх замок.

Я вже сказав, що моя дитиняча гадка споглянути в зеркало ставу, не мала иншого наслїдку, як лиш той, що заострив перше дивне вражінє, яке зробила на мене цїлість. Нема сумнїву, що так більшіюча у менї забобонна тревога (чомуж не мав би я ужити того слова) причинила ся дуже до скріпленя того вражіня. Се іменно есть то право всїх чувств, які опирають ся на тревозї. Отжо може лиш в тім була й причина, що коли я відорвав очи від ставу і обернув їх знов на будинок, вхопилась мене дивна гадка. Так давна була та гадка, що згадую о нїй лише тому, аби дати поняте о силї вражіня, під яким я находив ся. Моя уява була так побуджена, що менї здавало ся, немов би я дїйстно бачив, що цїлий дім разом з найблизшим окруженем оповитий якимсь дивним окремим воздухом, воздухом, що не мав нїчого спільного з вінїшним сьвітом, але подносив ся із спорохнїлих дерев, сїрих мурів і мертвого ставу. Було щось немов застроений віддих в тій загадочній мрацї, що хоч ледво замітна, однако сумна, тяжка, звисала як оливо у воздусї.

Я старав ся отрясти ся з тих вражінь і увільнити мій ум від того, що остаточно могло бути лиш вислїдом сонної уяви! Я уважно приглядав ся вінїшности замку. Єго найзамітнїйші прикмети вказували — як здавало ся — на его старинний вік. Вплив часу мусїв бути великий і полишив не один слїд.

Дрібонька плїсень немов серпанком прислонила мури і звисала в делїкатно сплетених тороках з ринов. Однако то не мало нїякої звязи з якимсь взагалї незвичайним знищенем. Нї в однім місци мур не запав ся, а будинки, ще цїлком добрі до ужитку, були в яркій суперечности з цїлковитим змуршінем деяких каменїв. Під тим взглядом пригадував менї богаті деревляні викладаня в якійсь сали, в котрій від давних лїт нїхто не був а котрі хоч спорохнавілі, задержали величавий вигляд, доки нїякий подув вітру не порушить їх.

Крім тих незначних сьвідоцтв струпішіня, розкинених по цїлім замку, мало було познак вказуючих, що він не есть вже сильний. Але перед оком уважного глядача не могла скрити ся ледве замітна щілина, що на передї будинку від давна бігла ломаною лїнїею по мурі аж до самої долини, гублячи ся десь в понурих водах ставу.

Занятий такими поміченями, доїхав я короткою дорогою аж перед дім. Слуга, що стояв на подвіри, взяв від мене коня, а я вступив під ґотицкий звід замку. Льокай тихо ступаючий повів мене ріжними понурими, крученими коридорами до кабінету свого пана. Значна часть того, що я бачив по дорозї, причиняла ся до скріпленя тих дивних вражінь, о яких я говорив. А однако всї окружаючі мене предмети: різьби, поважні прикраси стін, поміст чорний як гебан, а скрипілячий за кождим кроком, дивачно уложені щити, всьо то були подробицї, до яких я привик від дитиньства. Я нї на хвилю не вагував ся пригадати собі, як то всьо було менї знане, але рівночасно сам дивував ся, чому той звичайний вид викликує у мнї таке незвичайне вражінє.

На однім скрутї сходів стрітив мене домашний лїкар. Менї здавало ся, що я на его лици добачив якусь хитрість получену зі змішанем. Привитав мене з якимсь тревожним неспокоем і пішов дальше. Тепер льокай отворив широко двері і впровадив мене до свого пана.

Комната, до котрої я увійшов, була дуже обширна і величава. Острі луки над вікнами були видовжені, а самі вікна уміщені так високо над підлогою, виложеною плитами з дубового дерева, що майже не можна їх було досягнути. Крізь закратовані шиби, впадало слабе проміне заходячого сонця, кидаючи червонаве сьвітло. Вистало то, аби досить виразно відріжнити предмети, що виступали наперед. Натомість дармо силував ся зір досягнути аж дальших кутів комнати, або заглублень склепленої і богато прикрашеної стелї.

Стїни були вкриті чорною материею, а обстава була взагалї богата, але невигідна, постаріла, знищена. Довкола лежало богато порозкиданих книжок і інструментів музичних, однако они не причиняли ся до того, аби цї-

до желудка, придержуючи конець ланцушка рукою. Кождий з участників приложивши голову до желудка „артиста“ міг виразно почути, як годинник правильно тикав. Кліко має до 30 літ, есть середного росту і сильно збудований. В своїх штуках вправляє ся вже від дитиньства.

— **Миш підпалила.** В Темешварі на Угорщині згинув трагічною смертию тамошний кравець Тома Павлічек. Миш підпалила его і він удушив ся в димі. Онодгі о 11 годині вечером ляг він спати, хоч як здає ся, мусів чути якийсь дим в хаті, і заснув твердо. Може в годину по тім вибухнув в его комнаті огонь. Коли люди вбігли до середини, застали вже его неживого, а горіла шафа, в котрій він держав свою одіж і біле та звичайно ховав там фосфорові сірнички. Доходженя поліцийні навели на здогад, що здаесь миш стала гризти сірнички, котрі запалили ся а від них займила ся і одіж, а відтак і вся обстава, що стояла близько шафи.

— **Яка буде зима 1898/99?** Рудольф Фальб так пророкує: Грудень: Перша половина місяця суха, теплота низша нормальної; в другій половині теплота піднесена, сніги спадуть на широких просторах. Січень: Великі опади снігу з початку з морозами, пізнійше трохи потепліє. Лютий: Перша половина дуже студена, відтак нагла зміна; около 10 будуть показувати ся північні зорі. Март: З початку велика студінь, під конець тепло і сніги.

— **Нещастє на зелізници.** На льокальній зелізници межи Кешмарком а Белею на Угорщині наїхав поспішний поїзд на селяньский віз, що переїздив через зелізничий шлях. Одному селянинови, Ковальчукови, колеса льокомотиви утяли голову, другому обі ноги, а инші потерпіли страшні тілесні ушкодженя. Доходжене виказало, що ті селяни помимо сиґналу виїхали возом на зелізничий шлях.

Померли: Теодозий Устиянович, син поета пок. Николая Устияновича, дня 12 с. м. в Сухум Кале на Кавказі; — Юрий Кавалець, управитель народної школи в Коломиї на Винцентівці, дня 9 с. м. в 56-тім році житя; — Емилія Король, народна учителька в Шельпаках, дня 9 с. м.

Штука, наука і література.

— **Ілюстрований Календар Тов. „Просьвіта“ на рік 1899.** Крім звичайних частий: календарської, поминального календаря, уставу церковного, інформацийного части і т. д. містить в частях літературній і поучаючій ось ті статі: Учи ся дитино! Поезия Вол. Масляка; Безконечний швіндель, оповіданє Ст. Пятки; Хлопске серце, поезия Богд. Лепкого; Водолік, оповіданє Ол. Катренка; До руских жінок, поезия Марка Мурави; Кардинал Сильвестер Сембратович, посмертна згадка. — Про державний лад австрийско-угорскої монархії; Про звільнене від податків, нап. Вяч. Будзиновский; Преображеньска церков у Львові (з ілюстрациею); Руский Інститут для дівчат в Перемишли (з двома ілюстрациями); Фундация кн. Конст. Острожского в Терпополи (з ілюстрациею). — Календар має крім части календарської 204 сторін і коштує брошурований 35 кр., оправлений 45 кр., з пересилкою о 5 кр. більше.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 16 падолиста 1898.	пла-тять зр. кр.	жа-дають зр. кр.
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	378·—	388·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .	200·—	210·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	290·—	293·—
Акциі гарбарні Ряшів	205·—	212·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	260·—	265·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	96.50	97·20
Банку гіпот. 5% преміов.	110·—	110·70
Банку гіпот. 4½%	100·00	100·70
4²/₂% листи застав. Банку краєв.	100.90	101·60
4% листи застав. Банку краєв. .	98·—	98·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	97·30	98·00
„ „ 4% льос. в 41 літ.	97·50	98·50
„ „ 4% льос. в 56 літ.	95·20	95·90
III. Обліґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·30	98·—
Обліґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·30	103·—
„ „ „ „ 4½%	100·50	101·20
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·50	98·20
Позичка краєв. з 1873 по 6%	104·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·30	98·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·80	95·50
IV. Льоси.		
Міста Кракова	27·—	28·50
Міста Станиславова	51·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденьский)	19·30	20·—
Угорскі черв. хреста	10·15	11·15
Італ. черв. хреста	11·—	12·—
Архікн. Рудольфа	24·50	25·50
Базиліка	6·70	7·—
Joszif	3·70	4·40
Сербскі табакові	4·25	5·25
V. Монети.		
Дукат цісарский	5·65	5·75
Рубель паперовий	1·27	1·28
100 марок німецких	58·70	59·10
Доляр америк.	2·40	2·50

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: „Дня 10 падолиста с. р. передано до прилюдного ужитку частковий шлях Люйдіц-Патшав зелізниці льокальної Раконіц-Петшав зі стациями Ляндек-Піртен і Петшав для загального руху і перестанками Найгоф-Ворка, Стидра, Шмідлєс, Тенсінґ і Пошиц тілько для руху особового і обмеженого руху пакункового“.

„Дня 12 падолиста с. р. передано до прилюдного ужитку третий і послідний частковий шлях Люнц-Кінберґ вузкоторової зелізниці льокальної Вайдгофен н. І.-Кінберґ зі стациею Пфафеншляґ для руху вагального і перестанками Гольцапфель і Ямінґ виключно для руху особового“.

Урядова „Ґазета львівска“ оголошує розписанє оферт на доставу 107.000 штук підкладів соснових або смерекових, котрі ц. к. Дирекция зелізниць держ. у Львові потребує для будови шляху зелізничого з Переворска до Роввадова. Дотичні оферти на приписаних блянкетах можна внести до ц. к. Дирекції зелізниць держ. у Львові найпізнійше до 9 грудня с. р. до 12 год. в полудне.

Телеґрами.

Відень 17 падолиста. Комісия промислова вибрала своїм предсідателем на місце пос. Вайґля, клерикала пос. Цаллінґера свояка мін. Діпавлїґо.

Париж 17 падолиста. Ішпаньскі члени комісиї мирової вручили американьским комісарям мемориял, в котрім піддержують рішучо і в цілім обемі свої жаданя що-до удержаня верховної власти Ішпанії над Филипинами.

Кандия 17 падолиста. Баталїон італїяньского войска виїхав до Суди в супроводі Християн. Християньскі і музулманьскі нотаблї відбули в провінциї Сірія збори, на котрих межи обома сторонами прийшло до зближеня.

— **В канцеляриї руского товариства педаґоґічного,** при улици Академічній, ч. 8, можна купити слідуючі виданя: 1) Образкові виданя: Зьвіринець 10 кр. — Гостинець 10 кр. — Забавки 10 кр. — Менажерия 10 кр. — Робінзон 40 кр. — Квіточка 20 кр. — Віночок 20 кр. — Кобзар Тараса Шевченка 20 кр. — Франко: Лис Микита, 2-ге цілком перероблене виданє 50 кр. — Мірон: Пригоди Дон Кіхота 40 кр. — Наші зьвірята 40 кр. — Діточі вигадки ч. 1. 30 кр. — Діточі вигадки ч. 2. 30 кр. — Забавки для дітий 40 кр. — Мала менажерия 35 кр. — Велика менажерия 40 кр. — Нашим дітям ч. I. 40 кр. — Нашим дітям ч. II. 40 кр. — 2) Виданя без образків: Читанка ч. I, II, III, IV. оправні 20 кр., без оправи 10 кр. — Китиця желань, 2 розширене виданє 20 кр. — Ів. Франко: Абу каземові Капці 20 кр. — Учитель на р. 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896. 2 зр. — Дзвінок на р. 1892, 1993, 1894, 1895, 1896, 1897, 3 зр. — Ів. Левицкий: Попались, Різдвяні сценки 10 кр. — Вол. Шухевич: Записки школяря 20 кр. — Від Бескида до Андів 10 кр. — В. Чайченка: Олеся; Байки; Комар; два оповіданя по 5 кр. — Дума про княгиню Кобзаря 5 кр. — О. Нижанковский: Батько і мати, двосьпів для дітий з фортеп. 10 кр. — Леоніда Глібова: Байки 5 кр. — Дніпрової Чайки: Казка про сонце та его сина; Писанка по 5 кр. — М. Лисенко: Тече вода з під явора. Двосьпів з фортеп. 10 кр. — Мапа етноґрафічна України-Руси 20 кр. — Гордієнко: Картагенці і Римляни 20 кр. — Юлій Верне. Подорож довкола землї 60 кр. — Барановский. Приписи до іспитів 20 кр. — Молитвенник народний, в полотно оправлений 20 кр. — Др. Л. Кельнер. Коротка істория педаґоґиї 60 кр. — Василь В-р. Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до краю великанів 25 кр. — Остап Макарушка. Короткий огляд руско-україньского письменства 15 кр. — Мальота. Без родини 40 кр. — Віра Лебедева. Прогулька 5 кр. — Др. Мандибур. Олімпія 35 кр. — Сальо. Непос для III. кл. ґімн. 65 кр. — А. К. Робінзон неілюстрований 10 кр. — Kokurewicz Józef. Podręcznik dla kancelaryi szkolnej. 50 кр. — Тарас Шевченко. Кобзар для молодіжи. 1.20 зр. — Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

лости надати вигляд живого тепла. Я чув, що вдихаю воздух пересяклий страхом. На всім лежала глубока, мертва, непроглядна попурість.

Коли я увійшов, лежав Юшер витягнений на софі. Встав і привитав мене горячо та живо, в чім — як мені зразу здавало ся — було богато пересадної сердечности, штучних форм пережитого сьвітового панича. Але один погляд на его лице пересьвідчив мене, що був цілком щирий. Ми посідали і кілька хвиль як він говорив, приглядавесь я єму в чувством якогось милосердия але рівночасно і страху. Без сумніву, що ні один чоловік в так короткім часі так страшно не змінив ся як Родерик Юшер! Лиш з трудом міг я повірити, що та блїда стать передомною то товариш моїх хлопячих літ. Черти его лиця були незвичайно замітні. Мертвецки блїда краска, великі, ясні, дуже блискучі очи, трохи вузкі і безкровні уста, але незрівнано хороші, ніс трохи немов жидівский але з розширеними ніздрями, красно заокруглена борода, волосє як шовк, всьо то, а крім того незвичайно широке чоло — творило разом лице, котре хто раз побачить, не скоро забуде. А тепер завдяки его недузі зробила ся з ним зміна, котра викликувала у мні сумнїв, чи то з ним дійстно говорю. Однако поперед всего здивувавесь я над блїдостию его лиця і неприродним блеском очий, що більше, то викликало у мене навіть страх. Шовкове волосє виросло на довгу занедбану гриву, а що було буйне і спливало довкола лиця безладно, то мені трудно було погодити ті дивачні закрути патлів з понятєм чогось людского.

(Дальше буде).

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).